

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

Het verhaal van Malala: een verslag vanuit Pakistan

Geplaatst op maandag 28 oktober 2013 |

SHARE

Op 9 oktober is het één jaar geleden dat de Swat Vallei opgeschrikt werd door de brutale aanval op Malala Yousafzai. Haar schoolbus werd tegengehouden bij een militaire controlepost middenin een Taliban gebied. Malala werd van dichtbij door het hoofd geschoten en ook twee schoolvriendinnetjes deelden in de klappen. Malala overleefde op miraculeuze wijze deze zware aanslag maar bleef ernstig gewond achter. Deze aanslag was een afschuwelijke misdaad, die door elk weldenkend mens moet veroordeeld worden.

Gelukkig voor haar was er onmiddellijke geneeskundige hulp voorhanden en kon ze na de eerste verzorging ter plaatse in het Queen Elisabeth ziekenhuis in Birmingham, Engeland, verder opgevangen worden. In haar zopas verschenen boek "Ik ben Malala" getuigt ze van deze eerste zestien verschrikkelijke dagen die ze moederziel alleen in een vreemd land doorbracht. Toen haar ouders eindelijk ter plaatse waren barstte ze dan ook – voor de eerste keer – in huilen uit. "Ik had het gevoel dat er een loodzware last van me afviel: alles zou nu goed komen" vertelt ze.

De dagdagelijkse realiteit in Pakistan

Voor Malala is de situatie nu opgeklaard maar de levensomstandigheden van jonge vrouwen en meisjes in deze tragische regio verslechteren alleen maar en hun onderdrukking gaat ongehinderd door. Dag in dag uit zijn ze het slachtoffer van brutaliteiten, ongewenste handelingen en traumatische gebeurtenissen. Malala had de moed om zich te verzetten tegen deze islamistische pilarenbijters die de Swat vallei in een echte hel hebben veranderd en die liters bloed doen vloeien in een orgie van religieus fanatisme.

Deze donkere krachten van de reactie komen voort uit de sociale malaise die de maatschappij in haar greep heeft: de economie is in verval met alle desastreuze gevolgen van dien voor het menselijke bestaan. Deze islamistische obscurantistische gangsters en hun bazen van de politieke islam hebben helemaal niet die massa-aanhang die hen door de Westerse media wordt toegedacht.

Wat deze donkere krachten daarentegen wél hebben is een belangrijke aanwezigheid in de verschillende Pakistaanse staatsinstellingen. Er is een circuit van zwart geld ontstaan waarvan de staatsinstellingen volop profiteren en op hun beurt ondersteunen zij hiermee deze donkere krachten. Dit zwart circuit domineert de economie van het land, de politiek en de staat. Deze krachten doen er ook alles aan om een "islamistische" ideologie op te leggen in alle aspecten van het openbare en privéleven. Het is een andere vorm van neofascisme dat in feite de uitkristallisering is van de rotheid van het Pakistaanse kapitalisme.

Deze reactionaire staat en haar instellingen profiteren van de huidige demoralisatie en de inertie van de massa's om de verschillende etniciteiten en godsdiensten tegen elkaar op te zetten. Zij vergroten op een agressieve manier de greep van de godsdienst op de maatschappij: van schoolboeken tot gangbare sociale en culturele normen en waarden. Dit toont ook het reactionaire en achterlijke karakter aan van de Pakistaanse heersende klasse, die religieuze vooroordelen voedt in een poging om een wig te drijven in de eenheid van de arbeidersklasse.

De waarheid volgens de gevestigde media

De aanslag op Malala heeft een nog nooit eerder geziene media aandacht gekregen. Zij hebben wel alles uit de kast gehaald om de gebeurtenissen zo te schetsen dat ze de belangen en strategieën van de heersende klasse, nationaal en internationaal ten goede komen.

Sommige aspecten van Malala's achtergrond worden bewust verzwegen om er zeker van te zijn dat niets het mooie beeld verstoort dat de gevestigde media ophangen. Een van de meest gerespecteerde Indische journalisten Javed Naqvi schreef hierover in de grootste Engelstalige krant van Pakistan op 25 oktober 2012 het volgende "Er is bewijs dat de invloed van het marxisme op de ideeën van het jonge meisje onderbelicht wordt. Een foto waarop ze afgebeeld is met een poster van Lenin en Trotsky toont aan dat ze in contact staat met een groep ideologisch geschoolde mannen en vrouwen in Swat. Zij behoren tot de International Marxist Tendency (IMT), een organisatie die met evenveel vuur het imperialisme als het religieuze fundamentalisme bekampt. We werden op de hoogte gesteld van al haar blogs en interviews maar haar

betrokkenheid met de marxisten uit Swat wordt genegeerd. Zij was zelfs aanwezig op de "National Marxist Youth School" in Swat, in juli van 2012.

De zogezegde "vrije" pers verzwijgt deze feiten opdat de jongeren en de arbeiders onwetend zouden zijn van dit aspect van haar strijd. Malala's vader was een progressieve linkse activist, die ideologisch gevormd werd door Faiz Mohammad, Malala's oom. Die is een communist die zijn hele leven al strijdt om de arbeiders van Swat en Malakand te organiseren, niet enkel tegen de reactionaire fundamentalisten maar ook tegen de staat en het Pakistaanse kapitalistische systeem.

Het cynische medeleven van de machthebbers

Gordon Brown, voormalig Brits eerste minister, is de grote pleitbezorger van de schoolcampagne voor Pakistaanse meisjes en voor het behalen van de millenniumdoelstellingen om overal in de derde wereld onderwijs te voorzien. Deze rechtse Labour politiker is iemand die niet enkel stemde voor de invasie in Irak, hij zorgde ook dat er massaal geld werd vrijgemaakt voor deze illegale oorlog en hij verhulde de misdaden tegen de menselijkheid die begaan werden door Bush en Blair. Brown is een aloude supporter van het kapitalisme en een econoom die in 2007 verkondigde dat het systeem zijn cyclus van opgaande en neergaande bewegingen bedwongen had en dat de weg naar permanente groei open lag. Dat was juist één jaar voor de grootste crisis van het kapitalisme in 2008! Deze profeet van oneindige kapitalistische groei overwoog zelfs even om Britse troepen in te zetten in de Britse straten om de woede van de arbeiders en jongeren te beteugelen. Brown's politiek als Minister voor gezondheid en onderwijs bestond er in om de rol van de staat in beide sectoren sterk te beperken.

De Westerse imperialisten proberen munt te slaan uit de tragedie die Malala meemaakte. Zij verbergen dat er een campagne bezig is om massaal kinderen, vrouwen en ouderen te doden in illegale oorlogen en dat er illegale drones gebruikt worden in Irak, Jemen, Libië, Syrië en Pakistan. Dit is een uitgekende strategie om aan de ene kant de werkers in het Westen te misleiden en aan de andere kant de ngo's en andere reformistische organisaties in Pakistan te promoten opdat er een algehele aanvaarding zou komen van het kapitalisme, terwijl dit systeem net de wereld om zeep helpt!

Instellingen zoals de Verenigde Naties, Unicef, Wereldhandelsorganisatie, en nog vele anderen helpen het kapitalisme in stand te houden. Beroemdheden zoals Bill Clinton en Angelina Jolie hebben het over "het humane kapitalisme" en "een derde weg". Het is ironisch dat Malala, die haar strijd voor onderwijs gestart is vanuit een klassenstandpunt, nu door deze instellingen en personen bewierookt wordt. Zij die een systeem helpen in stand houden dat rechtstreeks verantwoordelijk is voor het ontzeggen van het recht om naar school te gaan voor miljoenen kinderen in de derde wereld en die het voortgezet onderwijs in de Westerse landen zo duur maakt dat het enkel nog voor de rijken te betalen is.

Malala heeft ontelbare prijzen en eretekens gekregen van de Westerse instellingen en regeringen. Zij was zelfs eventjes in de running om de Nobelprijs te winnen! Dat is hetzelfde Scandinavische comité dat de Nobelprijs voor de Vrede aan Barak Obama toekende, hij die verantwoordelijk was voor massale wrede daden in Irak en Afghanistan. Onder het bewind van Obama zijn de aanvallen met drones op Malala's regio sterk toegenomen. Honderden, zo niet duizenden kinderen, vrouwen en onschuldigen zijn hiervan het slachtoffer geworden. Dat zegt alleszins veel over wat de werkelijke inhoud is van "deze Nobelprijs voor de Vrede".

Ongelofelijk maar waar: Malala wordt nu ook door de Engelse koningin uitgenodigd op Buckingham Palace. Deze kroon is het symbool van de Imperial Raj die het Indische subcontinent koloniseerde en onderdrukte, en er is ook de geschiedenis van de "Afghaanse oorlogen" die tussen de Britse troepen en de krijgers uit de Pushtoon regio uitgevochten werden. Het was de Raj die het gebied verdeelde door de Durand Linie te trekken zodat een land dat dezelfde taal, achtergrond en geschiedenis had in stukken werd getrokken.

Wat brengt de toekomst?

Het is een waarheid als een koe dat, naast de aanslagen op scholen door de fundamentalisten er evenveel scholen in verval geraken door de onwil van de staat om te investeren. Met 2% van het bnp dat naar onderwijs gaat is het geen toeval dat er in Pakistan 25 miljoen kinderen die op de schoolbanken zouden moeten zitten, geen onderwijs krijgen. Eén op vier van de lagere schoolkinderen – zo'n 6 miljoen in totaal – komt niet opdagen. Ongeveer de helft van diegenen die het geluk hebben naar de lagere school te gaan, blijft maar tot het derde leerjaar. Als je een jongen bent uit een stedelijke omgeving en behoort tot de 20% rijksten dan bedraagt je schoolcarrière ten minste tien jaar. Ben je een meisje uit een landelijk gebied en arm dan kan je één jaar naar school. Door de hoge voedsel- en brandstofprijzen zijn vele gezinnen verplicht hun kinderen te laten werken. Meer dan 10 miljoen kinderen in Pakistan werken in steengroeves, kleine ateliers of zijn huisbediende.

De taliban zijn niet het enige obstakel voor de meisjes zoals Malala om school te kunnen volgen. De problemen liggen veel dieper: armoede, genderongelijkheid en de onwil van de Pakistaanse heersende klasse om te investeren in onderwijs zijn de kern van het probleem.

Malala was een jong meisje toen ze de marxistische school in Swat volgde. Ze begon net te leren en de lessen te trekken uit haar ervaringen in Swat. Ze was op zoek naar nieuwe ideeën en concepten, niet alleen om de wreedheden van de Taliban uit te leggen, maar ze zag marxisme als een wetenschappelijk instrument om de brutale cirkel van geweld, repressie en onderdrukking in Pakistan te beëindigen.

Het is vandaag niet duidelijk hoe groot de invloed is van de kapitalistische agenten op Malala en haar familie, maar wat ook de uitkomst is, het lijkt geen twijfel dat de dreiging van het fundamentalisme niet zal ophouden zolang het systeem blijft bestaan. In een kapitalistische economie en onder de overheersing van het imperialisme zal onderwijs altijd een verre, onbereikbare droom blijven voor die meisjes die zo graag willen leren.

Lal Khan - 15 oktober 2013 (Vonk.org)